

Arrest

nr. 127 457 van 28 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 februari 2014.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 21 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 februari 2014.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“In zijn middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter Vreemdelingenwet. In de uiteenzetting van haar middel stelt de verzoekende partij dat zij wel degelijk lijdt aan een “ernstige, levensbedreigende ziekte, welke enkel in België afdoende kan behandeld worden.”

In de bestreden beslissing worden de motieven, met verwijzing naar het verslag van de ambtenaar-geneesheer, weergegeven waarom de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet ongegrond is. Wat deze motieven betreft, beperkt de verzoekende partij in wezen zich in het middel tot het innemen van een ander standpunt dan de verwerende partij. Op geen enkele manier staat ze haar algemene stelling, zodat zij in wezen haar beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door de verwerende partij.

Daarenboven nodigt de verzoekende partij te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 21 mei 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 17 juni 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 19 mei 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP merkt op dat het psychisch lijden van verzoeker niet naar waarde werd geschat en hier dus ook onvoldoende rekening mee werd gehouden. VzP volhardt in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift. VwP sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.3.1 In de mate waarin de verzoekende partij betoogt dat onvoldoende rekening werd gehouden met haar psychisch lijden, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat middelen, teneinde de rechten van verdediging van de andere partijen te vrijwaren, in het verzoekschrift moeten worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (RvS 3 mei 2011, nr. 212 904; RvS 5 november 2010, nr. 208 706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208 472; RvS 22 april 2010, nr. 203 209; RvS 4 maart 2010, nr. 201 497; RvS 10 februari 2010, nr. 200 738).

De Raad benadrukt dat de vraag tot horen niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie en als dusdanig niet is voorzien in het procedurereglement, maar dat het proceseconomisch aangewezen is niet te wachten tot het ogenblik van de terechtzitting en het middel zo spoedig mogelijk op te werpen (RvS 10 februari 2010, nr. 200 738). Ook gelet op de rechten van verdediging is het aangewezen dit te doen, teneinde de gemachtigde van de staatssecretaris de kans te geven kennis te nemen van het middel en het desgevallend te kunnen betwisten ter terechtzitting.

De Raad stelt vast dat nergens in het verzoekschrift melding wordt gemaakt van het feit dat onvoldoende rekening werd gehouden met het psychisch lijden van de verzoekende partij en er aldus een nieuwe feitelijke grondslag wordt gegeven aan het in het verzoekschrift aangevoerde middel. De verzoekende partij toont verder niet aan dat voormelde beschouwing niet reeds in het verzoekschrift of in de vraag tot horen kon worden ontwikkeld. Het ter terechtzitting aangevoerde middel is derhalve laattijdig en onontvankelijk.

2.3.2 Voor zover de verzoekende partij op 21 mei 2014 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volhardt in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zodoende geen opmerkingen plaatst omtrent de beschikking van 19 mei 2014, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

De schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERTT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET